

Nr. 45 af 1. Marts 1895 § 2, 4de og 5te Stykke, hvilken Lov ophævedes ved fornævnte Lov Nr. 21 af 21. Februar 1902.

Honoraret for det Statsrevisionen paa lagte Hverv har i en Aarrække været 1 200 Kr., jfr. Anmærkningerne til Forslag til Finanslov for Finansaaret 1931—32, § 15 X. D. 3.

Som Følge af, at Aandssvageanstalterne er private, selvejende Institutioner, drager de selv Omsorg for den fornødne *talmæssige* Revision af deres Regnskaber. Den *kritiske* Revisions Opgave er derfor hovedsagelig den, at paase at fornødne Attestationer om foretagen Talrevision foreligger, at kontrolere, at de bevilgede Statstilskud paa behørig Maade er taget til Indtægt og anvendt i Overensstemmelse med Formaalet, og at foretage en nøje Gennemgang af Anstalternes Driftsregnskaber til Konstatering af, om der indenfor de enkelte Anstalter udvises fornøden Økonomi, eller om Besparelser muligt kan finde Sted, og da paa hvilke Punkter.

Som Resultat af dette den kritiske Revisions Arbejde afgives der hvert Aar en trykt Oversigt over Anstalternes økonomiske Forhold, i hvilken der siden Regn-

skabsaaret 1924—25 foretages en indgaaende og særdeles overskuelig Gennemgang af Anstalternes Driftsindtægter og -udgifter af nogen Betydning samt af Anstalternes hele økonomiske Stilling, ligesom der foretages Sammenligninger mellem de forskellige Driftsaar, mellem Anstalterne indbyrdes samt mellem disse og f. Eks. Ungdomshjemmene.

Under Henviisning hertil samt til, at den nævnte Oversigt af Socialministeriet tilstilles saavel Rigsdagens Bureau som Folketingets og Landstingets Finansudvalg, hvorved Rigsdagens Medlemmer faar Adgang til at gøre sig nærmere bekendt med Oversigten, skønner Ministeriet ikke, at den Statsrevisorerne ved de paagældende Love tillagte Opgave med Hensyn til disse Regnskaber er af en saadan Beskaffenhed, at den ikke fuldt ud løses ved den kritiske Revisions Arbejde og ved Oversendelsen af dennes Betænkning til Rigsdagens Ting, og man maa derfor formene, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at opretholde den omhandlede Ordning, og at den dermed forbundne Udgift paa 1 200 Kr. aarlig maa kunne spares, hvorfor man stiller Forslag om Ordningens Bortfald.